

V tomto čísle najdete

Run & Help

Květinový den

Den Země

Školy v přírodě

A satellite-style image of the Earth, showing continents and oceans in various shades of blue, green, and yellow.

Zdroj tepla
Zdroj života
Zdroj tradic
Zdroj výroby
Zdroj zdraví
Zdroj energie
Zdroj poznání
Zdroj inspirace
Zdroj informací
Zdroj spolupráce
Zdroj informovanosti
Zdroj nerostných surovin
Zdroj energie pro výkon těla
Zdroj pozitivní energie v nás
Zdroj historických informací

Den Země

Obsah

Slovo šéfa,
Květinový den
2

Nejlepší vtipy,
Hudební projekt
3

Run & Help
4

Hledání ministerstev
5

Přijímací zkoušky,
Curlingová hala
6

Rozhovor s Lukášem
Fibrichem
7

Mamma mia!,
Turnaj v softballu
8

Významné dny
8 - 9

Den Země
10 - 16

Školy v přírodě
17 - 19

Násobky sedmi
20

Slovo šéfa

Vážení čtenáři,
s příchodem května vrcholí přípravy na Zahradní slavnost. Naprostá většina žáků, která prošla přijímacím řízením na středních školách, už ví, kam odchází. Devátý ročník zakončuje své působení v ZŠ Jižní. Pódiové vystoupení na Zahradní slavnosti, prodej květů měsíčku zahradního na podporu boje proti rakovině, vyvěšení třídního tablu v prvním patře pro vzpomínku na školní léta, obhajoby závěrečných prací, a pak už jen prázdniny v očekávání, jaké to „TAM“ bude.

Dne 24. 5. Pořádá Klub přátel školy pro žáky 5. - 9. ročníku pátrací hru „šifrovačku“. Rodiče se skvěle zapojili do organizování akcí – Blešák i Čarodějnice slavily úspěch. Věřím, že i tato akce se Vám bude líbit!

Na závěr prosba všem, kdo to mohou zařídít: ať nám letos na Zahradní slavnosti neprší!

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser
ředitel školy

Květinový den

Dne 13. 5. se tři tříčlenné hlídky z řad žáků devátého ročníku zapojily do akce Ligy proti rakovině nazvané „Květinový den v boji s rakovinou“. Skupiny prodávaly kytičky měsíčku lékařského na Roz-

tylech, po Spořilově a na Bohdalci. Druhý den pak doprodávaly zbylé kytičky. Prodalo se jich necelých 1300. Tuto akci organizujeme na škole již popáté, ovšem letos žáci překonali rekord! Podařilo se jim vy-

brat 30.966,- Kč! Všem, kdož jste přispěli na boj s touto zákeřnou nemocí, moc děkuji. Snad jednou přijde doba, kdy bude svět bez ní...

Mgr. et Bc.
Daniel Kaiser

Zdroj: Internet

Nejlepší vtipy

Na konci března vyhlásila naše třída soutěž o nejlepší vtip ze školního prostředí nebo vtip, ve kterém figurují názvy tříd naší školy. Soutěžních vtipů se sešlo celkem 20, platných hlasova-

cích lístků bylo 111.

Na prvním místě se umístil vtip, který poslala třída Ještěrek. Měl číslo 17 a dostal 24 hlasů, druhé místo patří Chroustům za vtip s pořadovým číslem 4 s 23

hlasy a na třetím místě vtip Emu s 21 hlasy.

Děkujeme všem třídám i účastníkům hlasování.

Emu

Vítězné vtipy

1. místo: Vtip Ještěrek

Maminka ještěrka poslala svou dceru do obchodu pro rum. Malá ještěrka si celou cestu opakuje: „Rum do čaje, rum do čaje,....“ V obchodě se jí prodavačka ptá, co si přeje. Ještěrka na to: „Čum do ráje!“

2. místo: Vtip Chroustů

Pepíček a Julinka šli do školy a hned první hodinu se paní učitelka ptá:

„Julinko, co máš doma za zvíře?“

„Kočku,“ odpověděla Julinka.

Paní učitelka se ptá Pepíčka:

„A co máš doma za zvíře ty, Pepíčku?“

„Kuře v mrazáku,“ odpoví Pepíček.

3. místo: Vtip Emu

Říká učitelka dětem: „Vy nevíte, co je emu? To je taková velká slepice, asi jako jsem já.“

Hudební projekt

Ve středu 8. 4. se konal hudební projekt. Přišel k nám pán jménem Radek. Nejdřív nám vyprávěl o svém dětství, o tom, proč se chtěl věnovat zrovna hudbě a jak se dostal k hudebním nástrojům. Pak nám hrál písně, které složil se svou kapelou, a k nim hrál na různé nástroje. Po písničkách nám představoval

všechny nástroje, které tam měl. Nejvíce se mi líbily dva nástroje. Jeden nástroj byla trumpeta, která vyluzovala více než 4000 zvuků a hlasů. Vždy se vybere jeden zvuk, a pak se do té trumpetky fouká. Ze spodu této trumpetky jsou válečky, po kterých se jezdí a zvuk se mění. Druhý nástroj, který se mi líbil, byl

kousek dřeva, z něhož trčela jakási anténka. Ovládal se pohybem ruky v blízkosti onoho dřeva. Oba nástroje mi připadaly hodně zajímavé. Až na to, že Radek mluvil rychle, se mi projekt líbil.

Lukáš Weinhold
5.V

Run & Help

Dne 13. 4. se na velkém hřišti konal charitativní běh. Každá třída běhala v jiný čas, některá ráno, jiná třeba až v poledne. Běhalo se kvůli šestiletému Matyášovi. Je postižený a během jsme mu pomohli vydělat peníze na zvláštní lůžko. Každé uběhnuté kolečko = 1 koru-

na. Také bylo možné věnovat např. 20 korun a uběhnout kolečka dvě. Na stole stála kasička, do níž jsme házeli finanční částky. Také jsme zkusili vozit na vozíčku své spolužáky, kteří si pak sami zkusili dojet na vozíku až k cíli.

Bylo to zajímavé, nic podobného jsem nezažila. Měla jsem radost, že můžeme někomu tímto způsobem pomoci.

Sára Jankovičová
6. T

Foto: Andrea Dudrová

Hledání ministerstev

Dne 22. 4. jsme dostali úkol na VOZ. Měli jsme vyjmenovat do sešitu ministerstva a napsat, co mají na starosti. Pokud jsme chtěli dostat jedničku navíc, mohli jsme se s nimi vyfotit. Vzály jsme si to s Cecilíí Sekalovou k srdci a po Dni Země jsme vyrazily. Nejprve jsme zamířily na Palackého náměstí, kde jsme se vyfotily u budo-

vy Ministerstva zdravotnictví. Následovně jsme se vypravily na Malou Stranu. Tam jsme šly k Ministerstvu kultury, financí, spravedlnosti, školství, mládeže a tělovýchovy a nakonec i k Ministerstvu pro místní rozvoj ČR. Odtamtud jsme vyrazily tramvají číslo 6 na stanici Pod Jezerkou, odkud jsme se vypravily k nákupnímu cen-

tru Eden. Naproti se totiž vyskytuje Ministerstvo životního prostředí. Naše cestování jsme zakončily nápojem *Tapi Tea*. Hodně mě to bavilo, musel na nás být úžasný pohled. Všechno bylo fajn až na to, že nám umřely nohy.

Sára Jankovičová
6. T

Foto: Sára Jankovičová & Cecilie Sekalová

Přijímací zkoušky

Ve dnech 22. a 23. 4. se konaly přijímací zkoušky na gymnázia. Já osobně jsem šel na školy Postupickou a Na Vítězném pláni. Připravoval jsem se na ně prostřednictvím cvičných testů, ale i neobvyklým způsobem: koukáním na fotbal, což pro mě bylo skvělé odreagování.

A pak to přišlo. Datum 22. 4. 2015 a s ním i první přijímačky. Jako první jsem volil gymnázium Postupická. Máma mi nachystala vydatnou svačinu i s pitím a takto připraven jsem mohl jít. Z naší školy nás tam bylo celkem hodně, a tak se tam bylo s kým bavit (samozřejmě tím myslím o

přestávkách). Psali jsme testy od společnosti SCIO, které se vyplňují křížkováním do čtverečků. První přišel test OSP (obecné studijní předpoklady). Doma jsem vyplňoval mnohem těžší testy, tudíž mi připadalo směšné, jak to je jednoduché. Poté už přišla matematika a čeština. Hned den poté jsem šel Na Vítěznou pláň. Stejná svačina, ovšem jiný systém testů. Tentokrát klasicky doplňujeme písmena a číslice, žádné křížkování. I tak to bylo jednoduché, až na některé momenty, kdy jsem se cítil, jako bych usnul, nebo jako by mi z hlavy vypadl mozek. Každopádně jsem to včas zvládl i s kontrolou a odevzdal jsem test o jednu a

půl hodiny dříve, než se muselo dopisovat. Nakonec jsem vůbec nedopadl špatně. Jako první jsem zjistil svůj výsledek Na Vítězném pláni: 27. – 28. místo. Umístil jsem v první polovičce lidí, které přijali. Nakonec jsem se dostal i na Postupickou, byl jsem sedmý. Z toho však pro mě plyne jedna neblahá skutečnost: Jsem sice celkem rád, že mě přijali na obě školy, ale musím se rozhodnout, na kterou z nich půjdu. Tuto situaci vám nepřiju, ale nějak se rozhodnout musím.

Jiří Matějček,
7. P

Curlingová hala na Zbraslavi

1. a 12. 4. 2015 se konal na Zbraslavi curlingový turnaj Zbraslav Open, který byl otevíracím turnajem 2. oficiální curlingové haly v ČR. Šlo o turnaj, do kterého se mohl přihlásit každý, přesto jsme byli jediní žáci, kteří se přihlásili. Šlo o již druhý turnaj, který se tam konal, dříve tam probíhal turnaj pro juniory, do nějž jsme se přihlásili na poslední chvíli, a to s hodně pozměně-

nou sestavou — z původního týmu jsme zůstali pouze dva. Ohromně jsme si to užili, konal se tam raut, tombola a další akce. Já jsem v tombole vyhrál celý medovník. Ostatní lidé tam dělali plno věcí, kromě curlingu také jedli, pili, poslouchali hudbu, dívali se na curling, ale také třeba netradičně přeprogramovali bojové roboty, aby hráli na schovávanou. Prohráli jsme všechny tři zápa-

sy, kterých jsme se zúčastnili a skončili jsme na posledním, tedy dvanáctém, místě. Nelze se tomu ale divit, neboť všichni naši protihráči byli dospělí. Stejně jsme si to užili a přihlásíme se i příští rok.

Jiří Matějček,
7. P

Rozhovor s Lukášem Fibrichem

Co vás na vaší práci nejvíce baví?

Baví mě na ní hlavně to, že dělá ostatním radost.

Vymýšlel jste svým postavám jména sám?

Kdepak! Slavné jméno Mourrison navrhla bývalá šéfredaktorka ABC a jméno Tukie vymyslel můj syn, když mu bylo pět let.

Co vás inspiruje?

Inspiraci čerpám hlavně ze své rodiny.

Ilustroval jste i něco jiného?

Jistě, různé učebnice (např. Deutsch mit Max – pozn. redakce) i nějaké jiné komiksy.

Jste i vy čtenářem ABC?

Jsem jeho čtenářem, nečtu ale vše. Jako kluk jsem ho i odebíral.

Jak dlouho už jste jeho kreslířem?

Už 13 let.

Jak dlouho trvá výroba jednoho jeho příběhu?

Zhruba jeden až dva dny.

Uměl jste i jako malý dobře kreslit?

Ano, bavilo mě to.

Jak se vám podařilo, že nikoho neomrzely a jsou stále vtipné?

Na to není odpověď. Ale dalo by se říct, že jsem se je prostě

naučil vytvářet takto vtipné.

Jak vás napadá prostředí, v němž se bude příběh odehrávat?

Nejčastěji se to řídí podle ročních období.

Sára Jankovičová
6. T

Cecílie Sekalová
6. T

&

Redakce

Zdroj: fibrich.cz

Foto: Tomáš Fellingner

Mamma Mia!

Dne 24. 4. jsem navštívila s mojí nejlepší kamarádkou Kongresové centrum v Praze, kde se konalo představení muzikálu Mamma Mia. Seděly jsme v sektoru F. Naše místa se nacházela ve 21. řadě. Před začátkem představení tam chodili také polonáží muži a prodávali

programy, žádný jsem si však nekoupila, protože stál 100 korun. Představení začalo přesně v 19:00 a trvalo tři hodiny s jednou hlavní přestávkou, která trvala 15 minut. Jelikož šlo o muzikál, hlavně se tam zpívalo a tančilo, což se mi moc líbilo. Představení bylo velmi hezké

a krásně provedené. Muzikál sklídl velký potlesk, takže si myslím, že se líbil i ostatním divákům.

Anna Teubnerová
6. Š

Turnaj v Softballu

Dne 14. 4. 2015 se výběr žáků naší školy zúčastnil finále Praha 4 PO-PRASKU v softballu. Sehráli jsme tři vyrovnané zápasy s bilancí jedné výhry a dvou porážek. Celkově jsme obsadili pěkné třetí místo, které nám bohužel nezajistilo postup do celopražského finále. Všem děkuji za předvedené výkony a vzornou reprezentaci naší školy.

Výsledky:

ZŠ Jižní x Gymnázium Na Vítězné pláni 4:5
ZŠ Jižní x ZŠ Filosofská 3:9
ZŠ Jižní x ZŠ U Krčského lesa 6:5

Naši školu reprezentovali:

David Koudelka 9. K
Vojtěch Šetina 9. K
Jiří Tichý 9. K
Martin Hanuš 8. M
Adam Lukeš 8. M
Adriano Tacchi 7.P
Marek Lavička 7. R
Jan Patka 7. R

Patrik Trčka 7. R
Marek Bouší 7. S

Mgr. Jiří
Brabec

Výročí a významné dny

70. let od konce 2. světové války

Od konce 2. světové války, která zahýbala dějinami světa, uplynulo již 70 let. Konec světové války připomněl 27. dubna průlet armádních letounů Jas-39 Gripen nad Pražským Hradem. Gripeny proletěly nad takzvanou bezletovou zónou,

kteřá se otevřela po jedenácti letech. Vyhlížely je stovky lidí. Letouny vyletěly z vojenského Čáslavského letiště. Nad Pražským Hradem proletěly pár minut po šestnácté hodině. Průlet doprovázela přehlídka Hradní stráže s bojovými prapory.

K vidění byly také spojenecké protiletadlové zbraně. Na celou akci navázala výstava v Jiřském klášteře, kde bylo možno shlédnout 70 fotografií z války.

Daniel Hudek
8. M

60 let od úmrtí Alberta Einsteina

Tento rok vzpomínáme na Alberta Einsteina, který zemřel před 60 lety. Albert Einstein byl teoretický fyzik, jeden z nejvýznamnějších vědců všech dob. Narodil se v jedné židovské rodině roku 1879 v Německu. Poté, co zkrachovala firma jeho otce, odjel do Itálie a poté do Švýcarska. Není však pravda, jak si někteří myslí, že by propadal z matematiky nebo z fyziky, to je pouze obecně rozšířený mýtus. Vymyslel teorii relativity a za vysvětlení fotoelektrického jevu dostal v roce 1921 Nobelovu cenu. S Hitlerem byli

velcí nepřátelé, Hitler nenáviděl jeho „židovskou fyziku“ a přední němečtí fyzikové se snažili vyvrátit jeho teorie. Einstein uprchl do USA a v roce 1940 se stal americkým občanem, přestože si nechal i svoje švýcarské občanství. Zemřel v roce 1955.

Einstein v Praze

Osoba Alberta Einsteina je také spjata s naším hlavním městem, kam dorazil v roce 1911. Zde působil jako profesor teoretické fyziky na Karlo-Ferdinandově univerzitě. Se svou ženou Milevou pobývali rok a čtvrt

v Lesnické ulici na Smíchově a pravdou je, že si Prahu ani jeden z nich příliš nezamiloval, což bylo jedním z důvodů, proč Prahu v roce 1912 opustil. Znovu se do Prahy vrátil v roce 1921, aby přednesl přednášku na téma teorie relativity. Tím však jeho zájem o Prahu nevyhasl. Ještě se v roce 1950 poslal Klementu Gottwaldovi žádost o milost pro Miladu Horákovou.

Jiří Matějček

7. P

Jaroslav Holík

Jaroslav Holík byl československý hokejista a trenér, který vyhrál první místo na mistrovství světa v roce 1972, které se konalo v Praze. Hrál jednu z důležitých rolí v utkání ČSSR (Československo) - SSSR (Sovětský svaz), které rozhodovalo o mistru světa v hokeji 1972. Tehdy jim fandili všichni Čechoslováci. Za stavu 2:0 pro nás udělal Holík chybu a Malcev snížil na 2:1. Holík však chybu odčinil a dal gól na 3:1. Utkání nakonec skončilo 3:2 po gólu

Charlamova a všichni slavili titul. Nebyl to sice poslední zápas mistrovství, ale tehdy na nás už čekal jen tým Finska, který jsme rozmetli 8:2. Jaroslav Holík tehdy nastupoval v útočné formaci se svým bratrem Jiřím a Janem Klapáčem, která byla postrachem pro všechny brankáře. Jaroslav Holík se však také proslavil jako trenér, trénoval náš národní tým do 20 let, se kterým získal dva tituly v letech 2000 a 2001. A proč vlastně tento článek píše: Od roku 2011 tr-

pěl gangrénou, přišel kvůli ní o část nohy. Stále se však držel a dokonce před letošním mistrovstvím poskytl pár rozhovorů. Dne 17. 4. 2015 však kandidát na nejslavnější gól podlehl svému nejsilnějšímu soupeři a to samotné gangréně, na kterou zemřel.

Jiří Matějček

7. P

Den Země

Den Země, který slavíme dodnes, každoročně připadá na 22. dubna. Historie Dne Země začala roku 1970 v USA, kde Den Země slavil úspěch a vedl k založení Americké agentury pro ochranu životního prostředí. Tato oslava byla

z velké části zamýšlena jako ekologický svátek. V dalších letech se postupně tato slavnost rozšířila i do zahraničí. V roce 1990 se k Americe přidal zbytek světa a 22. duben se stal Mezinárodním dnem Země. Miléniový Den Země byl zaměřen na

globální oteplování, své akce ke Dni Země v roce 2000 pořádalo asi 5000 skupin ze 184 zemí světa. Dnes slaví tento den více než miliarda lidí.

Daniel Hudek
8. M

Zdroj tradic

Během Den Země jsme navštívili s paní učitelkou Štefkovou Dubče, kde jsme hráli různé hry (např. slepou bábu, mrazíka, rybičky...). Cestou jsme míjeli starý a dutý strom, do něhož se dalo vzlézt. Také jsme přebrodivili malou ledovou říčku. Viděli jsme jeleny, koně, slepice, zajíce, labutě a spoustu jiných zvířat. Celý výlet se mi moc líbil. Vyrazili jsme od školy v 8:30 a jeli jsme autobusem č. 136 na Háje. Pak jsme čekali na

další autobus, který nás dovezl do Dubče. Přešli jsme můstek, který vedl přes potok. Fotili jsme si ptáky a rostliny, které se tam nacházejí. Na louce jsme si zahráli hodně her, a poté jsme šli dál. Dopravili jsme se až k brodu a přemluvili jsme paní učitelku, abychom mohli řeku přebrodit. Voda byla hrozně studená. Pokračovali jsme dál a došli jsme až k mufloní farmě. Taky jsme viděli černé koně a jeleny. U velkého jezera, které jsme

míjeli, jsme spatřili nejstarší stromy v této oblasti a na chvíli jsme se tam zastavili a házeli žabky po vodě. Kolem rozkvetlých třešní jsme dorazili až ke koňské farmě, kde jsme se také najedli. Nazpět jsme se vydali kratší, ale zato pěknější, cestou a v obchodě jsme si koupili zmrzlinu, kterou jsme před nástupem do autobusu celou snědli.

Františka Sztogrynová
6. Š

Zdroj tradic II.

VDubči se nachází největší rybník v Praze, jmenuje se Podleský a vznikl na počátku 16. století. Založil ho Jan Dubečský z Dubče se svojí ženou. Toto místo se stalo oblíbeným výletním místem Pražanů, dokonce sem jezdil i prezident T. G. Masaryk.

Dnes slouží rybník jako chovný a na jeho dlouhé hrázi roste stromořadí starých památných dubů. Pod hrázi můžeme najít Podleský mlýn, ke kterému patřilo i velké hospodářství a rozsáhlá pole. V provozu byl až do 2. světové války. V současnosti jsou stavby ve

špatném stavu. K rybníku se váže pověst o vodnici Kopřivce, která milovala mlynáře. Ten její lásku jen zneužíval a vzal si bohatou statkářku. Ona je však ze žalu oba utopila.

Magdaléna Kratochvílová
6. Š

Zdroj elektrické energie

Jako každoročně se na naší škole 22. dubna konal Den Země. Tentokrát netradičně místo programu na školní zahradě učitelé organizovali výlety na různá místa, která souvisela s tématem *zdroje*. Já jsem jel společně s dalšími žáky na exkurzi do Štěchovické vodní elektrárny skupiny ČEZ. Na tuto akci nás doprovázel pan učitel Pokorný spolu se paní asistentkou Vojtěchovou. Sraz jsme měli na autobusové zastávce Chodovec, odkud jsme se dopravili na Smí-

chovské nádraží, a příměstský autobus nás odtamtud dovezl přímo do Štěchovic. Exkurze začala krátkým videem, které nám mělo přiblížit chod a funkci celé elektrárny. Dozvěděli jsme se i zajímavé informace o její historii. Poté, co video skončilo, jsme si nasadili bezpečnostní helmy a šli jsme se na vlastní oči podívat, co výroba elektrické energie obnáší. Vše nám vysvětloval průvodce, který nás doprovázel. Mohli jsme se podívat, jak fungují turbíny a další sou-

části elektrárny. Další část prohlídky tvořila malá výstavka starých součástek, které se již nepoužívají. Na konci celé akce byl na programu krátký film o povodních v roce 2002, kde jsme viděli záznamy o tom, jak voda zaplavila jednotlivé elektrárny a jak omezila jejich funkci. Exkurze to byla zajímavá. Zaujala mě výroba elektrické energie a film o povodních z roku 2002.

Daniel Hudek
8. M

Foto: Antonín Pokorný

Zdroj energie pro výkon těla

Ve středu se konal Den Země. Já jsem šla se svojí nejlepší kamarádkou na kola. Tuto aktivitu měl na starosti pan učitel Hubač. Sraz jsme měli v 8:15 před školou. Ráno bylo poněkud zima, ale v průběhu dne se oteplevalo. Ačkoliv jsme se s kamarádkou snažily jet rychle, zbývajícím klukům jsme nestačily, proto na nás muse-

li párkrát počkat. Asi dvakrát jsme se ztratily, nejspíš jsme špatně odbočily. Když jsme dojeli do Černošic, stavili jsme se v cukrárně a dali jsme si uvnitř svačinu. Kdo pak chtěl, mohl si jít do Alberta taky něco koupit. Když jsme se vrátili ke škole, pan učitel Hubač nám řekl, že jsme dobří a že jsme ujeli 47 km. Poté jsme šli na oběd

a domů. Bohužel jsem na Chodov musela vyjet sama, jelikož mě s kolem nepustili do autobusu. Myslím, že si od kola zase chvilku odpočinu.

Tereza Bečvářová
7. P

Zdroj energie pro výkon těla II.

Vybral jsem si na Den Země výlet na kolech s panem učitelem Hubáčem. Ráno v 8:15 jsme vyrazili bez jednoho člena, který měl rozbitý ventilek a vyfouklé kolo. Jeli jsme přes Krčský les, potom do Braníka kolem

Vltavy, až do Černošic, kde jsme se stavili v cukrárně Hájek & Hájková. Zde měli výtečnou dorty, někteří však šli nikoli do cukrárny, nýbrž do Alberta, kde to bylo podle nich super. Cestou zpátky jsme se kvůli zdržování dvou

děvčat museli vrátit nazpět kratší cestou. Bylo to moc super, naše průměrná rychlost činila 22,4 km/h.

Jakub Rychlý
7. P

Zdroj výroby

Na dni země jsme jeli s panem učitelem Valáškem do slévárny kovu. Když jsme tam dorazili, byli jsme rozděleni do dvou skupin. Jednu skupinu slévárny provázal pan inženýr Kandrnál, který zde pracuje jako technolog, druhou si vzala na starost jeho kolegyně. První místností, kterou nám ukázali, byl sklad, kde skladovali kov určený k prodeji. Jeden obrovský kus

kovu vážil dokonce přes 4000 kg. Pokračovali jsme do velké haly, kde se sléval kov. Nejdřív jsme zamířili k formičkám, do nichž se onen kov lil. Pak jsme navštívili sklad, kde jsme viděli obrovské bedny. Každá z nich skrývala jiný typ kovu. Vždy, když pracovníci slévárny potřebovali kov, přijel tam vozík a oni velkým magnetem nabrali kov a hodili ho do toho vozíku. Vozík pak

odjel k velké jámě, kde se teplota pohybovala okolo 1400°C, což bohatě stačilo na to, aby byl kov roztaven. V další místnosti se kov dokončoval, což znamená, že ho tamější pracovníci leštili a čistili. Prohlídka slévárny se mi moc líbila až na to, že to v těch halách pěkně smrdělo. Ale nebylo to k nevydržení.

Lukáš Weinhold
5.V

Foto: Jiří Valášek

Zdroj informovanosti

Den 22. 4. se konal Den Země. Letos to bylo jiné, než obvykle bývá. Normálně jsme trávili Den Země na školní zahradě, chodili po stanovištích a plnili různé úkoly. Letos si však pro nás učitelé připravili aktivity mimo školu na téma *zdroje*. Já jsem si zvolila exkurzi do tiskárny časopisů a novin. Tento projekt pro nás zorganizoval pan učitel Féllinger. Sraz byl v 8:00 na stanici Lešanská. Počkali jsme do 8:15 na ostatní, kteří nedorazili v osm, a potom jsme nastoupili na linku 213. Do tiskárny zvané Mafraprint podle vydavatelství novin Mafra jsme dorazili zhruba v 10:00. Nejprve jsme si sedli do zasedací místnosti, kde nám pověděli všechna fakta o tisku novin. Tisknou se tzv. CMYKem – azurová (cyan) purpurová (magenta) žlutá

(yellow) a černá (key), což jsou základní barvy tisku, jejichž vzájemným mícháním dostáváme různé jiné barvy. Po obeznámení se základními informacemi a účelem této tiskárny jsme šli do místnosti, které říkám *hlučná místnost*. Ve skutečnosti v této místnosti docházelo k tisku novin. Poté jsme se podívali do odhlučněné kabiny dvou pánů, kteří celou *hlučnou místnost* a tedy i tisk novin prostřednictvím počítačů ovládají. Následně jsme navštívili menší halu, kde se v jakémsi přístroji vyráběly kovové tiskové desky, z nichž se noviny posléze tisknou. Pak jsme se zastavili u skladu papíru. V této místnosti se skladovalo snad přes 50 obrovských rolí papíru. Jedna vážila více než tunu a délka papíru v této roli byla 18,5 km. Po prohlídce jsme se

vrátili do zasedací místnosti, kde jsme dostali jednu novou stránku s naší fotkou. Nakonec jsme se rozloučili a šli na autobus.

Možná si vybavíte, jak vám vždy učitelé říkají, kde se máte vystopit, aby nedošlo k tomu, že byste zůstali v autobuse. Ovšem přesně to se stalo třem klukům z 6. U. Pan učitel jim musel zavolat a říct jim, že mají vystoupit na příští zastávce a vrátit se jednu zastávku nazpět. Naštěstí k nám v pořádku dorazili a přidali se ke zbytku naší výpravy směřující do školy. Nevypadalo to sice tak, jak jsem si to představovala, ale bylo to ale velice pěkné a poučné.

Sára Jankovičová
6. T

Foto: Tomáš Féllinger

Zdroje tepla

V rámci Dne Země jsme se s paní učitelkou Bartákovou vydali do Plynárenského muzea v Michli. Toto muzeum najdete v areálu bývalé michelské plynárny. Dnes už jsou tu jen kanceláře Pražské plynárenské, ale dřív se v plynárně z černého uhlí vyráběl tzv. svítiplyn. Paní průvodkyně říkala, že byl nebezpečný tím, že jste se jím mohli snadno otrávit. Dnes už se svítiplyn nepoužívá, nahradil ho zemní plyn, který se těží a k nám je přiváděn plynovodem převážně z Ruska. Oba druhy plynu jsou hodně výbušné. V roce 1961 v plynárně začalo hořet. Všichni se báli, že dojde k výbuchu a třeba lidé ze Spořilova se schovávali v Krčském lese. V muzeu mají hodně zajímavých věcí, např. staré žehličky a kulmy na plyn, plynové průtokové ohřívače zn. KARMA (nazvané podle výrobce Karla Macháčka) a taky jednu z prvních auto-

matických praček, ve které se voda ohřívala právě plynem. Taky tu mají figurínu lampáře rozsvěčujícího plynovou lampu. Figurína má z neznámého důvodu zelené vousy. Živého lampáře můžete potkat i na Karlově mostě, Hradčanech nebo na Starém Městě. Jako atrakce pro turisty tu jsou elektrické lampy nahrazené plynovými. Když lampáře poprosíte, dovolí vám lampu dlouhým bidlem rozsvítit, ale jdou zažehnout i automaticky dálkově.

Z muzea jsme odešli branou se sousoším muže a ženy (od sochaře Šalouna). Žena v ruce drží kalich. Do něj je přivedený plyn a občas ho zapalují. Je to asi jediná „hořící“ socha v Praze! Z muzea jsme se vydali na Bohdalec. Jestli znáte film Obecná škola a vzpomenete si na nízké dřevěné školní domky, tak právě ty jsme tam našli. Pan Zdeněk Svěrák (scénárista filmu) tam kdysi chodil do školy, naproti škole bydlel s rodiči a

jeho tatínek pracoval v elektrorozvodně naproti škole. Škola už dlouho nefunguje a domky jsou hrozně zničené. Trochu jsme se tam báli, protože to vypadá, že nějakou dobu tam žili hlavně bezdomovci.

Nahlédli jsme i do bývalé dělnické kolonie Ve Slatiňkách. Tady bydleli chudší lidé přicházející do Prahy za prací a také dělníci, kteří stavěli spořilovské domky. Vycházku jsme zakončili u Hamerského rybníka. Řekli jsme si něco o historii rybníka a jeho okolí (o tvrzí krále Václava IV., která zde kdysi bývala a taky o velké prádelně, podle které se jmenuje záběhlická ulice směřující k rybníku).

V restauraci u tenisových kurtů jsme si dali limonády a ovocné poháry a vydali se zpět ke škole.

Byl to hezký a klidně strávený den.

Tereza Bartáková
6. U

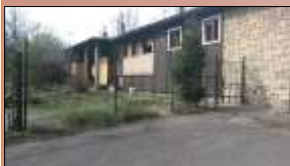

Foto: Jarmila Bartáková

Zdroj informací

Ve středu 22. 4. byl Den Země. Já jsem si vybral návštěvu Archivu hl. m. Prahy. S panem učitelem Fialkou jsme jeli do archivu, kde se nás ujal archivář. Nejdříve

nám ukázal webové stránky archivu a archiválie, které jsou v digitální podobě. Poté nás vzal do depozitáře archiválií, kde se nachází unikátní systém hašení, ale jeho spuš-

tění stojí asi 100 tisíc Kč. Do Archivu se vejde 46 km dokumentů, ale je zaplněn jen z poloviny.

Vojtěch Lančarič
5. V

Zdroj zdraví

Naší skupinou jsme se šli podívat 22. dubna do Herbadentu na Smíchově. Přivítal nás milý muž z vedení firmy, pan Karas. Odložili jsme si věci v předsiňce a poslouchali jeho vyprávění - něco málo z historie této české firmy založené koncem 19. století. Po zajímavém úvodu jsme se přesunuli do místnosti, kde jsme se museli patřičně

obléct, než jsme vstoupili do provozu. Obnášelo to: návleky, plášť a sítku na vlasy. A prohlídka mohla začít! Od patra, kde se bylinky uskladňovaly až po místnosti, kde se různými procesy proměňovaly na hotové výrobky. Herbadent ale nevyrábí jen pasty, jak by si každý mohl myslet. Vyrábí i zdravotní vína, a tak byla další zastávka ve sklepění se

sudy. Sudů se tam nacházelo opravdu mnoho. Jak staré, tak i nové. Lišily se také velikostí. Po ukončení prohlídky a po posledním povídání jsme dostali dárečky. Všichni jsme tedy odcházeli se zubním kartáčkem a velkou zubní pastou.

Jana Žižková
9. K

Foto: Bronislava Zezulová

Den Země obrazem

Foto: Učitelé ZŠ Jiří IV.

Školy v přírodě

Pátáci

V pátek 1. 5. jely všechny páté ročníky na školu v přírodě. Po tříhodinové jízdě autobusem s jednou přestávkou u pumpy jsme dorazili do chaty Radost. Denní režim byl stejný jako na každé jiné škole v přírodě. Jeden den jsme měli větší hru. Šli jsme na pole a tam nám vyučující vysvětlili pravidla hry. Princip hry spočíval v tom, že po poli bylo

rozміstěno několik tašek a v každé z nich jsme mohli najít různě barevná víčka. Naším úkolem bylo běhat po víčka a odnášet je do naší základny, kde čekal vždy jeden člověk, který skládal z víček pyramidu. Po této hře jsem si koupil Coca-Colu a odebral jsem se na pokoj. Velmi se mi líbila hra šifry. V této hře jsme luštili šifry různého typu. Nejvíc jsem si

oblíbil morseovku, a jelikož jsem ji uměl, všechno jsem vyluštil. Jeden den jsme šli na výlet do Deštné, kde jsme chtěli navštívit muzeum, ale měli zavřeno, tak jsme šli ke koňům, a pak do obchodu, kde jsme si koupili zmrzliny.

Lukáš Weinhold
5.V

Zprávy z Radosti

V pátek 1. května třídy 5. V, 5. Z a 5. Ž vyrazily v deset hodin na školu v přírodě. V jednu hodinu dorazily na chatu Radost v Orlických horách nedaleko Deštného. Zde pobývaly do sedmého května. Každé ráno se dozvídaly rozvrh hodin na následující den. Po obědě byl polední klid. Poté následovala nějaká hra.

F. Horecký 5.V

Moc se mi tu líbí, protože jsem tu se svými kamarády a máme tu dobře vymyšlený program. Dneska je den jako kterýkoli jiný, ale včera to tak nebylo. Ráno jsme normálně vstali a šli na snídani, po níž následovalo volno a skoro celý den jsme tak měli čas pro sebe, takže jsem se trochu nudila. Den utekl jako voda a než jsem se nadála, ležela jsem v posteli a chtěla jsem usnout. Jelikož

se mi usnout nedařilo, poslouchala jsem, jak kapky deště buší do oken a chatky. Když už jsem měla zavřené oči a pomalu usínala, najednou někdo otevřel dveře od chatky a vešel dovnitř. Šel pomalu a najednou se rozsvítilo světlo. Rychle jsem zvedla hlavu a viděla paní učitelku Horejšovou. Řekla, ať rychle vstáváme, vezmeme si baterky, pláštěnky, ať se oblékneme a odešla. Hned jsem si uvědomila, že bude bojovka a to mě hrozně potěšilo.

Po chvilce jsme všichni vyrazili ven a čekali. Došli jsme k lampě, na kterou někdo umístil papír s textem. Paní učitelka Zezulová nás vedla k cestě, po níž jsme šli ve trojicích nebo dvojicích podle odrazek, takže jsme si museli svítit, abychom věděli, kudy pokračovat. Šla jsem

s Verčou a Kačkou. Procházely jsme lesem a najednou napravo se objevil nějaký „strašák“. Byl to pan učitel Valášek. Měl skloněnou hlavu a najednou ji zvedl a promluvil. Lekla jsem se. Poté jsme pokračovaly v cestě a šly jsme pořád hustým lesem, ve kterém přes cestu ležely stromy, načež jsme dorazily ke svíčke, u níž ležel papír a Kinder čokolády. Papír byl otočený, proto jsem ho obrátila, abych si přečetla, co na něm stojí, ale na druhé straně také nic. Z houští vyšla paní učitelka Široká a řekla, ať si vezmeme nalezené čokolády. Nakonec jsme se vydaly zpět a šup do postele! Usnula jsem, jako když mě do vody hodí.

Adéla Petrů, 5. Ž

Dne 1. května jsme vyrazili autobusem na školu v přírodě. Ušlo to tam, ale vaření by mohli trochu zlepšit. Dokonce se tam i docela dobře spalo, ale na chatkách vrzaly postele. Chodili jsme spát v deset. Bohužel tam tekla rezavá voda, nebylo to však nic, co bychom nepřežili. Majitelé i učitelé tam na nás byli hodní. Navíc tam měli i bufet, takže nehrozilo, že bychom umřeli hladu. Ovšem toalety za moc nestály, ty byly opravdu hrozné.

Nejlepší hra, kterou jsme hráli, byla bojovka, zatímco za tu nejhorší považuji běhání pro víčka. Spolužák si rozsekl hlavu, když jsme hráli na schovávanou. Nácházela se tu dvě fotbalová hřiště, takže jsme chodili ve volném čase hrát fotbal. Jeden den jsme navštívili zvonaře. Ten nám říkal něco o zvonech. Dozvěděl jsem se například, že nejtěžší zvon na světě váží zhruba 36,5 tuny. A co je důležité, hlavně tam byla wi-fi!

Denis Nehyba, 5. Ž

Zatím mě nejvíc zaujala hra, kterou jsem pojmenoval *letící vajíčko*. Šlo o to, že jsme z určitých věcí (kámen, gumová rukavice, pytlík, 3 papíry, 2 gumičky, provázek, 4 špejle a asi 4 kancelářské sponky) museli vyrobit jakýsi přístroj, do něhož jsme dali vajíčko, a pak ho pustili asi z pětimetrové výšky. Pouze jedno vejce vyvázlo jen s malým tukanutím, ale ostatní se roztřískala.

Ondřej Hník, 5. Z

Foto: Jana Adamcová

Cvrčci

V prvním pololetí četli Cvrčci v hodinách čtení Harryho Pottera a kámen mudrců. A tak se děti ocitly ve škole čar a kouzel Černý Mlýn - Bradavice. Tento krásný penzion se nachází v malé obci Nedamov, kousek od Máchova jezera. Kromě krásné přírody, skvělého jídla a velmi ochotného personálu si všichni užívali několik dnů bez známkování, diktátů a písemek. Můžete si přečíst, co o tom napsaly děti.

Mgr. Irena Varajová

Naše třída vyrazila 7. dubna na školu v přírodě. Bylo to tam krásné. Každý den jsme chodili ven, na výlety a sportovali jsme. K tomu jsme to měli ve stylu Harryho Pottera a účastnili se různých soutěží. Dokonce jsme hráli jakoby famfrpál. Moc se mi tam líbilo.

Nina Malečková, 3. C

Úryvky z deníků:

Ráno jsme přijeli do penzionu Černý Mlýn. K obědu byla rajská omáčka. Potom jsme šli ven a řadili jsme se do skupinek. Já jsem byla zařazená do koleje Zmijozel. Potom jsme hráli T-ball, vybíje-

nou a nosili jsme vajíčko na lžičce, což bylo to velice těžké, jelikož foukal vítr. Také jsme hráli ještě zvláštní *Člověče, nezlob se*. Zvláštní bylo v tom, že figurky jsme byli my...

Barunka Melicharová, 3. C 2. den

... Dnes, když jsem se probudila, všichni ještě spali. K snídani byl mazanec s máslem. Pak přiletěla spěšná sova, která měla v zobáčku papírek se vzkazem: „Výlet s překvapením.“ Šli jsme na dopolední výlet do Panské Vsi, kde je ionosférická observatoř. Byly tam satelity. Do jednoho jsme se mohli podívat...

Barunka Machová, 3. C
... Po obědě jsme měli hodinu klidu, a pak jsme vyrazili na hřiště. Na hřišti jsme hráli famfrpál, jenom s jinými pravidly, protože neumíme lézat na košťatech a nemáme letačí míče. Zlatonkou byl syn paní asistentky Dan, camrál a potlouk byly normální míče...

Amálka Le Lievre, 3. C

3. den

... Ráno jsme šli na snídani. Dnes se konal celodenní výlet, šli jsme pěšky do Dubé, odkud jsme jeli do Doks, kde se nachází Muzeum Čtyřlístku...

Anetka Kaderová, 3. C

... Bylo to velice hezké. Na začátku jsme měli soutěž a já s Klárkou jsme vyhrály jo-jo. Mám černé a Klárka červené. Potom jsme šli k Máchovu jezeru a bylo to super...

Naty Macháčková, 3. C

4. den

... Když jsme se ráno probudili, povídali jsme si s Kubou o World of Warship a World of Tanks. Potom byl budíček... Během dne jsme se šli podívat na sušičku chmele zhruba z roku 1880 ...

David Pitřinec, 3. C

5. den

... Probudil jsem se jako první, druhý byl Tomáš, třetí Tonda a čtvrtý Dan. Vstali jsme tak, abychom neprobudili paní vychovatelku, a zahráli jsme si hru Bang, již jsem neznal, proto mě tak strašně bavila. Celé odpoledne jsme strávili venku...

Adam Buřival, 3. C

Foto: Irena Varajová

Násobky sedmi

Násobky sedmi je kniha o dvanáctileté Willow Chanceové, která žije v malém městě v Mexiku se svými rodiči. Willow je adoptovaná, ale své rodiče má ráda a skvěle se jí daří. Jen nemá ve škole moc kamarádů, liší se od normálních dětí v mnoha ohledech. Má totiž velmi vysoké IQ a zabývá se hlavně medicínou a zahradničením. Jednoho dne píše Willow ve škole test a jako jediná má plný počet bodů. Ve škole si myslí, že Willow podváděla a pošlou ji k výchovnému poradci Dellu Dukovi. Willow si tam najde první opravdovou kamarádku jménem Mai, jež k výchovnému poradci chodí se svým bratrem. Když se Willow spolu s Mai vrací domů ze školy, před jejich domem par-

kují policejní auta. Policisté Willow oznámí, že její rodiče zahynuli při autonehodě. Mai je Willow líto, a tak zalže a řekne, že její rodina patří ke starým přátelům a že jsou schopni se Willow dočasně ujmout. Rodina Mai se s tím vyrovná, ale nemá dostatečné finanční prostředky na to, aby Willow dlouhodobě živila. Willow stále dochází k výchovnému poradci a ten ji pro jistotu vozí domů, aby se neztratila. Matka Mai se s ním dá do řeči a on je nakonec ochotný vzít Willow a rodinu Mai bydlet k sobě. Rodina Mai žije jen v přestavěné garáži. Willow už se ale nechová jako dřív. Její dovednosti v oboru medicíny si nechává pro sebe a přestává pečovat o rostliny.

Když znervózní, pomáhá jí, když si přeřikává násobky sedmi. Se svou novou rodinou žije v malém bytě v Kvetoucí zahradě. Willow se ale nakonec se ztrátou rodičů vyrovná a vše se vrátí do starých kolejí. Tato kniha se velmi dobře čte a i přes obtížnější text je velmi napínavá. Najdeme v ní plno informací z oblasti medicíny a pěstování rostlin. Přestože je v ní mnoho smutných událostí, čtenář z ní nakonec nemá pocit zoufalství nebo beznaděje.

Cecílie Sekalová
6. T

Redakce

Tereza Bečvářová, 7. P

Daniel Hudek, 8.M

Lucie Jalůvková, 7. P

Sára Jankovičová, 6. T

Vojtěch Lančarič, 5. V

Jiří Matějčíček, 7. P

Anna Miřátská, 5. V

Jakub Rychlý, 7. P

Cecílie Sekalová, 6. T

Anna Teubnerová, 6. Š

Rudolf Verner, 8. N

Lukáš Weinhold, 5. V

Kristýna Zavřelová, 7. R

Metodické vedení

Bc. Tomáš Féllinger

Grafická úprava

Mgr. Jiří Valášek

Téma příštího čísla: Prázdniny